

1. Láska nevymírá nikdy po přeslici, něčí král vždy sténá na šachovnici

a s ním se prostě naplnil lovestory čas. Jako dům, který svůj lesk časem ztrácí,

tickej jukebox-

mrtvá skříňka hrací, která stářím navždycky ztratila hlas.

2. Z jemného přediva snů měl ten dům kdysi podkroví upředené.

Okny tam vítr tiše přinášel zlatý déšť a s ním všechny vůně z ráje,

znamení spiklenců a ten kdo zná je, závidí milencům.

Jak zvláštní jsou všechny výsady mládí, jak snadné je věřit,

že není co ztratit-co říct, co na to říct, co ještě říct.

3. Marné je milencům po setmění říkat něco v tom smyslu, že se časy mění.

Kdo ti uvěří a kdo ti o to stojí. To nemá cenu líčit, jak to bolí,

když se objeví krepovej čert. Ten zrnko písku vloží do soukolí a dál to znáš.

Dál je to vždycky stejný, tak to začíná, někde zkrátka se objeví ta první trhlinka.

Už to dlouho nepotrvá, děj dostane spád. Lásce času moc nezbyvá,

někdo už přestal mít rád. S tím nic nenaděláš, tohle nepředěláš.

Láska nevymírá nikdy po přeslici, něčí král vždy sténá na šachovnici a s ním se prostě naplnil lovestory čas.